

at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af den gennemsnitlige belægningsgrad administrativt. Justitsministeren agter i første omgang at følge den af arbejdsgruppen foreslåede målemetode, og har derfor medtaget en sådan bestemmelse i det udkast til bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugæggsproduktion, der er optrykt som bilag til dette lovforslag.

Justitsministeriet finder i lighed med arbejdsgruppen, at indførelse af strengere krav til belægningen til lige bør ske på europæisk plan, dvs. i EU-regi, hvor kun et fåtal af medlemsstaterne har fastsat en øvre grænse for belægningen i deres lovgivning.

Rapporten *Den Videnskabelige Komité (2000)* forventes at kunne danne grundlag for et forslag til direktiv om beskyttelse af slagtekyllinger i EU, men det er endnu uvist, om Kommissionen vil fremkomme med forslag til regler på baggrund af denne rapport.

Justitsministeriet vil arbejde for, at der inden for EU og Europarådet kan opnås enighed om fælles krav om en lavere belægningsgrad end den, der nu praktiseres.

Der henvises til lovforslagets § 7, som svarer til § 4 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i arbejdsgruppens delrapport.

9. Foder- og drikkevandsanlæg

9.1. Arbejdsgruppens overvejelser

I slagtekyllingeproduktionen i Danmark fodres kyllingerne ved hjælp af skåle- eller rendefodringsanlæg. Til drikkevand anvendes næsten udelukkende drikkenipler. For at sikre at dyrene har tilstrækkelig adgang til foder og vand, er det vigtigt, at der er plads nok ved fodertrugene og et tilstrækkeligt antal drikkenipler, samt at afstanden til nærmeste foder- og vandforsyning ikke er for stor.

En praktisk konsekvens af arbejdsgruppens forslag om obligatorisk brug af lysprogrammer (jf. ovenfor afsnit 5.1.) er, at kyllingerne er sultne, når de vågner, og derfor stort set alle ønsker at komme til fodertrug med det samme. Dette stiller krav om tilstrækkelig fodertrugkapacitet. Det samme gør sig gældende – om end i mindre grad – for så vidt angår drikkevandskapaciteten.

Arbejdsgruppen har derfor anbefalet, at det udtrykkeligt anføres i loven, at kyllingerne gennem hele produktionsperioden skal have adgang til tilstrækkelig foderplads og vandforsyning.

Det Danske Fjerkræraad har i sin vejledning fra november 1997 "God produktionspraksis ved produktion af slagtekyllinger" anbefalet, at der ved nybygning og renovering er mindst 1,7 cm trugkant pr. kylling på

tidspunktet for slagting ved brug af rundskålsfodring og mindst 2,0 cm trugkant pr. kylling ved brug af rendetrug. Fjerkræraadet anbefaler endvidere, at der ved brug af drikkenipler uden spildkop højst må være 16 kyllinger pr. nippel, ved drikkenipler med spildkop højst 20 kyllinger pr. nippel, ved 2 m vandere højst 500 kyllinger pr. vander og ved runde vandere højst 200 kyllinger pr. vander.

Arbejdsgruppen finder ikke, at der foreligger et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at fremkomme med forslag til nærmere krav til foder- og drikkevandsanlæggenes kapacitet, hvorfor arbejdsgruppen foreløbig kan anbefale, at producenterne tilstræber at følge Fjerkræraadets vejledning. Samtidig er det dog vigtigt, at producenterne navnlig i forbindelse med indførelse af lysprogrammer er særligt opmærksomme på, om kyllingerne har tilstrækkelig adgang til foder og vand efter mørkeperioderne.

Arbejdsgruppen finder anledning til at foreslå, at der i lovforslaget medtages en bemyndigelse til justitsministeren til – efter forhandling med de organisationer, der efter ministerens skøn særligt berøres af reglerne – at fastsætte nærmere regler om foder- og drikkevandsanlæg, fordi det ikke kan udelukkes, at der på et senere tidspunkt på baggrund af ny forskning og nye praktiske erfaringer vil kunne fastsættes nærmere krav herom til bedre sikring af kyllingernes velfærd.

Der henvises til afsnit IV.7. om foder- og drikkevandsanlæg i arbejdsgruppens delrapport.

9.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at der bør fastsættes et krav om, at slagtekyllingerne skal have adgang til tilstrækkelig foder- og vandforsyning.

Et sådant krav følger allerede af de almindelige regler i dyreværnslovens § 2, hvorefter enhver, der holder dyr, blandt andet skal sørge for, at dyrene fodres og vandes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Kravet bør imidlertid præciseres i denne lov, da obligatorisk brug af lysprogrammer blandt andet indebærer, at kravene til foder- og drikkevandskapaciteten øges.

Efter dyreværnslovens § 4, stk. 1, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om dyrs opholdsarealer og opholdsrum og inventar heri, men efter lovens § 4, stk. 2, kan justitsministeren imidlertid ikke fastsætte administrative regler herom, hvis reglerne ikke er af mindre indgribende betydning, medmindre de beror på en forpligtelse af international karakter. Fast-